

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 30. ledna 2020, o návrhu na schválení dohody o vině a trestu,

takto:

Podle § 314r odstavec 4 trestního řádu **se schvaluje dohoda o vině a trestu ze dne 4. 11. 2019 sp. zn. 2 ZT 76/2019** uzavřená mezi státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Brně Mgr. D. M. a obviněnou MUDr. Z. P., nar. dne xxxxx, s tím, že

obviněná: MUDr. Z. P., narozená dne xxxxx,
zaměstnána jako lékař,
trvale bytem xxxxx,

je vinna, že

dne 19. 2. 2018 v Psychiatrické nemocnici v Brně na ulici Húskova 2, na oddělení č. 13, jako ošetřující lékařka při vstupním vyšetření k hospitalizaci poškozené H. K., nar. xxxxx, mimo jiné ordinovala podávání léku Afiten 10 mg, vždy ráno a večer, a to v rozporu s informacemi, které měla od odesílající lékařky psychiatrické ambulance MUDr. D. P. a od pacientky při odběru anamnézy, rovněž v běžně dostupných informacích o léku je uvedeno, že maximální dávka tohoto léku je jedenkrát denně, lék byl poté poškozené po celou dobu hospitalizace do 8. 3. 2018 takto podáván v dvojnásobné maximální dávce,

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Benová.

následně dne 6. 3. 2018 jako prevenci infekcí v plicní oblasti ordinovala poškozené léčbu makrolidovým antibiotikem Klacid v dávce 2x500 mg, riziko současného podávání přípravku Afiten a makrolidových antibiotik je uvedeno v běžně dostupných informacích o léku, kdy preparát Klacid v kombinaci s Afitem vede k tomu, že amlodipin (účinná látka léku Afiten) se v těle exponované osoby nemetabolizuje a jeho koncentrace v krvi se dramaticky zvyšuje;

popsaným jednáním porušila ustanovení § 49 odst. 1 písm. a), c), zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, v platném znění,

příčemž poškozená dne 8. 3. 2018 v 11: 15 hodin v důsledku akutní otravy amlodipinem zemřela,

tedy

- jinému z nedbalosti způsobila smrt tím, že porušila důležitou povinnost vyplývající z jejího zaměstnání a funkce,

čímž spáchala

- přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

Podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 67 odstavec 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku a § 68 odstavec 1, 2 a 5 trestního zákoníku **k peněžitému trestu** ve výměře 100 (sto) denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby se stanoví na částku 2.000,- (dva tisíce) Kč, tedy celkem

200.000,- (dvě sta tisíc) Kč.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání

4 (čtyř) měsíců.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozený **J. O., nar. xxxxx, bytem xxxxx, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškození

- **I. S., nar. xxxxx, bytem xxxxx,**
- **H. G., nar. xxxxx, bytem xxxxx,**
- **J. O., nar. xxxxx, bytem xxxxx,**

- **R. K., nar. xxxxx, bytem xxxxx,**
odkazují se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Vzhledem k tomu, že se obviněná a státní zástupkyně vzdaly odvolání po vyhlášení rozsudku a prohlásily, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozsudku a obviněná zároveň prohlásila, že si nepřejí, aby v její prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 247 odst. 2 tr. řádu), byl ve věci vyhotoven zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění vztahující se k otázce viny a trestu (§ 129 odst. 2 tr. řádu).

Jinak je tomu stran rozhodnutí o uplatněných nárocích poškozených na náhradu nemajetkové újmy.

Ohledně těchto je nutné zohlednit, že v daném konkrétním případě vznikla nemajetková újma (v důsledku ve výroku popsaného jednání obviněné) při plnění pracovních úkolů a v přímé souvislosti s ním. Za této situace má odpovědnost za nemajetkovou újmu povahu nároku z pracovně právních vztahů, přičemž nedbalostní jednání zaměstnance (obviněné) je třeba posuzovat dle příslušných ustanovení zákoníku práce.

Obviněná nemajetkovou újmu způsobila při výkonu svého zaměstnání při plnění pracovních úkolů, sama tedy za ni vůči třetím osobám, tj. vůči poškozeným nenese odpovědnost, neboť tyto osoby mohou své nároky účinně uplatňovat pouze vůči zaměstnavateli, který zaměstnance k výkonu určité práce, při níž došlo k újmě, použil. Tímto zaměstnavatelem je Psychiatrická nemocnice Brno. Tato povinnost zaměstnavatele je odvozována z ustanovení § 2914 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle něhož (mimo jiné) kdo při své činnosti použije zaměstnance, nahradí škodu (ve spojení s ustanovením § 2894 odst. 2 občanského zákoníku nemajetkovou újmu) jím způsobenou stejně, jako by ji způsobil sám. Zákoník práce totiž omezuje povinnost zaměstnance hradit újmu, kterou způsobil zaměstnavateli zaviněním z nedbalosti (§ 257 odst. 2 Zákoníku práce), a proto způsobil-li zaměstnanec újmu sice někomu jinému, ale jako zaměstnanec zaměstnavatele, tak právě zaměstnavatel je povinen k její náhradě podle § 2914 občanského zákoníku, čímž mu de facto vzniká újma, kterou může vymáhat po zaměstnanci v rámci regresního nároku, ale opět pouze do zákonného limitu. Z hlediska uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy tak obviněná přímo odpovídá pouze svému zaměstnavateli, nikoli však poškozeným.

Proto byli poškození podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázáni s jejich nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozený J. O. byl potom takto odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, ježto soudu vznik nákladů pohřbu poškozené H. K. (ani v nezbytném minimálním rozsahu) nepodložil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Brno 30. ledna 2020

JUDr. Libor Hanuš, Ph.D., v.r.
samosoudce